

Jak jsem se stal
OTROKEM CIGARET

Kdysi dávno jsem si říkal, že někdo, kdo kouří je něco horšího než já.
A dost často jsem ho odsuzoval,
a smál se mu.
Říkal jsem si, že nechápu někoho, kdo si škodí zdraví, a ještě za to platí.
No prostě jsem byl šťastný a ničím nesvazovaný.
Dokázal jsem ušetřit veškeré peníze na dobroty,
a i oblečení a tak vůbec na všechno, na co jsem si vzpoměl.
Až teprve před rokem se vše změnilo.
Bylo mi šestnáct let, a já se cítil víc dospělí,
a tak sem začal přemýšlet jaké by to bylo, kdybch začal také kouřit,
a jaký bych byl frajer a že na tom vlastně vůbec nic není.
A tak mi to v hlavě zůstalo čím dál tím víc a víc,
a často jsem o tom přemýšlel čím dál tím víc. Až jednou nato došlo.
Byl jsem na letním táboře a moc se mi na něm nelíbilo,
a tak jsem byl nervozní a neměl dobrou náladu.
A tak jsem si o tu svou první cigaretu nakonec řekl!!!!!!!!!!
Tak jsem jí zapálil a vykouřil.
A tak strasně se mi zamotala hlava, že jsem málem zvracel.
Tak jsem si řekl, že už nikdy víc si tu cigaretu nedám.
Ale jak to většinou bývá jednou a už pořád,
a tak to šlo ráz na ráz.
Jedna, druhá,
a tak dál, až nebylo v první koupené krabičce vůbec nic.
No a postupem času jsem se stal závislý a kouřil jsem a kouřil,
až ušetřené peníze došly a má závislost se čím dál tím víc zvětšovala.
A když už nebylo za co si cigarety koupit, tak jsem nevracel zbylé peníze za
jízdné,
a začal jsem podvádět a vymýšlet,
jak si koupit prostě jenom cigára a nic víc.
Když to zjistili v dětském domově, že kouřím, byli ze mě velmi zklamaní a bylo
jim to dost líto.
A pak jsem začal dělat ostudu a žebrat cigarety po lidech,
a dělal jsem si sobě ostudu a bylo to dost trapné.
Pak už to byla taková hrůza, že mi ze sebe bylo špatně a řekl jsem si "prostě
dost"!!!
Díky tetám v dětském domově jsem si zvykl kouřit jenom dvě až tři cigarety denně
,
a bylo to postupem času lepší a lepší, až už jsem se začal zlepšovat,
a přestal jsem i docela podvádět.
Dnes je vše už jako dřív.
Až nato že prostě kouřím.

Boris Toth